

Lees vrolijk was zij door zeer warm binnengehaald te zijn
bij een grote krant.
Voor haar betekende dit dat haar leven nu eindelijk op de rit
was.

Iedereen trots natuurlijk, vooral mam en zij zei veel ik
ben jaloez op je.

Heel makkelijk ging het eigenlijk net als de studie.
Vante patronen leken het wel en zeer meegaand waren de
docenten en medeleerlingen.

Nu weer.

Waarom ik eigenlijk aangenomen ben snap ik maar half
ik heb wel een idee maar dat spreek ik liever niet uit.
Niet nu, daar is het nog te vroeg voor.

Alles zo op tafel kletszen is alleen op speciale momenten
nodig.

De mannen die mijn werk goed vonden wagen de potentie
een aanwint te ziden zij.

Verdraaid lekker actueel met zover ook leuke eigen inbreng
en jonge elegantie.

Toe maar.

Wat is elegantie eigenlijk? Jets met mijn polren misschien?
Wat maakt het uit ik ben binnen en nu zal ik veel

van mij laten horen.

Donderdag word ik goed ingewerkt door de redacteur
en zij zal de zin in lekker in het zweet werken wel
aanbakkeren hoop ik.

Zij was het stilst tijdens de interviews en vroeg
alleen hoe werk jij met andere vrouwen samen?

Een zeer, goed! Een voorbeeld hiervan is mijn ge-
samelijke werk tijdens de studie, ik was heel close

met de meiden en dit ging altijd heel goed.

Gelukkig heeft zij er dwars doorheen en draaiden wij

beiden even onze heupen heen en weer op de stoel.

De twee mannen hadden het gesprek weer over
genomen en zorgden voor een laatste vraag over

mijn privé leven of ik kinderen had.

Alvast rekening houden met vakanties.

Dok geen kinderen zei de redacteur, waar is de
alleenstaande moeder gebleven?

Het lijkt wel alsof ik hier de enige ben.

Ik kreeg meteen medelijden met haar, zij zal het wel

kwam hebben zo moederziet alleen en dan met kind.

Waarom zij zo iets zegt snap ik wel, zij mist aan-
sluiting, de onvermoeibare moeder die met zeer grote

zwarte last doorploegt voor een betere wereld.

Net als ik.

Doorloepig nog eeren geen lastig ploegen en kinderen

oh nee, nog lang niet.

Ik heb nog genoeg wilde haaren en voorloepig hou ik dat

100

Mijn vader was veel stelliger uitgesproken aan het doen over meegaan met wat de krant ook van mij wenste.
Ik luisterde er maar half naar want elk tweede woord was belang-
rijk.

Dit geluk voor hem lag nu voor het oprapen.
Eindelijk kon hij een groot publiek bereiken en ik moest doen
wat hij wou want ik was zijn dochter.

Zijn oogappeltje voor zijn oude dag darst.
Of zeg ik dit nu fout?

Nou ja je weet wat ik bedoel.
Ik doe nu toch wat ik wil en hij bedoelt het goed maar nu
is deze jonge dame klaar om zelf grote dingen te beleven.
Het leven stevig wijdbreeds met open armen en een grote
glimlach te ontvangen.

Dit zuchtje wat hij steeds maakt als ik mijn lippen beweeg
komt mij echt mijn keel uit.

meestal rol ik mijn ogen omhoog en vergeet even totaal dat
hij zeer pleetert om zijn zo belangrijke punt te maken.

Wat een enorme lul is het.

Ook of ik geen belangrijk lange zinsredes heb die aandacht
nodig hebben.

Nou ja heel makkelijk is hij te negeren door niets te doen.
Hij doet liever alles zelf want niemand behalve hij is te
vertrouwen.

Ik ben heel anders, meer zoals mam.

Anderen zijn vaak zeer waardevol om iets voor jou te doen.
Ik zoek altijd naar diegene die zonder loe of bar zichzelf voor
mij opoffert.

Liever lui dan moe zegt mam altijd als zij voor de televisie
zit met de kat op schoot.

Zo ben ik ook.

Lover er altijd geploeterd kan worden als het echt moet.

Waarom zij zo overmatig hoffelijk los lief dingen voor elkaar
doet?

Geen idee.

Mirischian leer ik dat op mijn werk.

Wow.
Wat klinkt dat volwassen "mijn werk" nu kan ik dat ook zeggen.

Professional, young urban professional.

Een hele mond vol graag!

Ik ga daar maar eens goed lang over doen.

Mymeren over veel ere titels die ik nu kan verzamelen.

Door deze opgesmurkte overzware vrouw zorgt nu ook vrij
voor zichzelf zorgend houden van los liefdevol werken voor de
krant.

Heeft zij toch nog iets nuttigs gedaan met haar losse lippen.
Voor het eerst zie ik wat ik mooi zal zijn.

Loal's zij

En waarom men altijd zegt wacht maar is mij een raadsel.
weetje, zoveel mensen zeggen zoveel dingen en ook veel dingen
die niet kloppen.

Dit is zo iet's wachten? waarop?

Ik ga dus niet op de bank naast mam zitten wachten met de kat op schoot.